תלמוד בבלי · ראשונים · ריי״ף · מפרשים · חידושי אנשי שם

חידושי אנשי שם על מועד קטן

רבי נתן נטע שפירא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי אנשי שם על מועד קטן

רבי נתן נטע שפירא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-אנשי-שם-על-מועד-קטן/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף א. 4
דף ב: 4
דף ד. 4
דף ה. 4
דף ה: 4
דף ז: 5
דף ח. 5
דף ט: 5
דף י. 5
דף יא. 5
דף יב: 6
דף טז. 6
דף יח: 6

דף א.

מהר"ן שפירא

ר"ל מאחר דתני במתניתין דמשקין ממעין שיצא בתחלה א"כ פשיטא דכ"ש דמשקין ממעיין שלא יצא בתחלה עז"א דמשום דיוקא תני לה לאשמועינן דבית הבעל אסור אפי' במעיין ישן וכן מבואר בגמ' ופשוט בוא וכתבתי כל זה לאפוקי מגי' מהר"ם שגרס והא דאיצטריך למיתני שלחין וזה טעות וק"ל:

דף ב:

מהר"ן שפירא

נ"ל דגי' מהר"ם א"א להעמידה דאיך יביא ממתני' דשדה מטוננת מותר להשקותה ושדה מטוננת לא הזכיר במתני' והברייתא תני לה בהדיא:

דף ד.

מהר"ם

וזהו אדעתא דארעא ואסור וא"כ יהיה שאינו מעשה אומן חמיר ממעשה אומן:
וריף גורס להיפך וגי' האשר"י כריף וכן היא גירסת רשב"ם בפ' חזקת הבתים והתוס' שם ועיין ברש"י במו"ק דף י' ע"ב:

מהר"ן שפירא

ואני אומר דטעה בלשונו וכתבו חדא כאן לא הוו שוים דבר מעשה אומן כלל וגם עיקר האיסור תלוי במה אדעתא לא הוה כלל לצורך המועד וכן הוא בהדיא ברש"י בגמ' וק"ל:

דף ה.

מהר"ם

הן עצמן ולא יפסידו כל שכרן ובעלים נמי לא יפסידו והכא לא קתני ע"י אחרים שהרי הן כו' וזו היא שיטת רש"י וגירסתו בברייתא זו ושיטת רב אלפס כשבעל השדה הוא אבל ועי' בראש מבואר יפה:

דף ה:

מהר"ם

לעניותי לא נראה כן מפי' רש"י שהוא פירשה כשהפועל והשכיר יום הוא אבל שהרי

נתן טעם הואיל ובידו הוא וליכא פסידא כולי האי ואי כשבעל שדה אבל מאי הואיל ובידו הוא אלא ע"כ השכיר יום הוא אבל ולפי ששנה למעלה ואם היה האבל מוחכר או מושכר אצל אחרים למהלך חדש או חדשים הרי אלו יעשו הן עצמן ולא יפסידו כל שכרן קמ"ל דשכיר יום שהוא אבל הואיל ובידו הוא וליכא פסידא כולי האי אסור ומיהו לאו היינו סיפא דהיתה מלאכת אחרים בידו בין בקיבולת בין שאינה קיבולת לא יעשה דהכא אפילו בעיר אחרת שאין יודעין בפועל ובשכיר שהוא אבל אפ"ה לא יעשה קמ"ל:

דף ז:

ד"ת

חוץ מכבודו כי אין הכועס רק משום בשל סופרים הלך בספיקו להקל:

דף ח.

מהר"ם

לשון האשר"י ומנ"ל דאי איתפקר כלפי גברא רבה ואתא שליחא ואמר לא מתחזי כלישנא בישא כו':

דף ט:

מהר"ם

נ"ל קצת טעות סופר דמתנו חשיבי טפי וכן פי' בהלכות בפ' בני העיר פי' דתני ד' מי ששונה ארבע סדרי משנה ופי' דמתני מי שגמר תלמוד ארבע סדרי וכן הגירסא גם כאן בחיבור רבינו אשר ז"ל:

דף י.

מהר"ם

וכן משמע מפירש"י לקמן גבי מקצת היום ככולו דרגל מפסיק שאסור ברחיצה עד הערב ופירש"י לערב ירחץ בצונן או ימתין עד חולו של מועד ורוחץ בחמין:

דף יא.

מהר"ם

ז' לאו דוקא אלא לצדדין. אם קבר מתו ברגל ז' ואם שני ימים קודם לרגל הרי נהג ב' ימים באבילות ומשלים לאחר הרגל ה' והוי בין הכל שבעה ופי' לישב להשלים:

לא בדעתו הדבר תלוי אלא בכבוד הרגל ולעולם ימים לא בטלו אלא כיון שגזירות בטלו וגילח וביטל תו לא חיילי ימים הואיל וביטל ביטל:

דף יב:

מהר"ם

במילואים כתיב בפ' צו וכתיב בבני אהרן הנותרים ומפתח אהל מועד לא תצאו מה פתח אהל מועד האמור במלואים ז' אף כאן ז' ודוקא בני אהרן שנמשחו לכהונ' גדולה הא אחר שהוא אבל יוצא כל ז' עיין בבראשית רבה שילהי סדר ויחי:

דף טז.

מהר"ן שפירא

לפ"ז נראה פשוט דגירסת רש"י היה בגמ' לפי שאין מוסיפין באביו ואמו ואם נניח הגי' שלפנינו דאין מוסיפין על קרע אביו ואמו א"א לאומרו כשקרע על א' מקרוביו קודם שמת אביו ודו"ק (ועיין בהר"ן בד"ה לפי שאין וכו' עד והראב"ד ז"ל ודו"ק):

דף יח:

מהר"ם

איני יודע עם מי כהן חולק בלחם הפנים וקרבנות אלא עם כהנים חביריו: